

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kis Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal alperesnek ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Pap Kálmán ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. június 8. napján kelt 11.K.20.069/2007/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.20.069/2007/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes és az alperesi beavatkozó szomszédok. A felperes 2004. április 7-én panaszbejelentést tett, amelynek kivizsgálása során Tata Város Jegyzője, mint elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes már 2002. évben is tett azonos tartalmú bejelentést, annak kivizsgálásakor, 2002. augusztus 15-én tartott helyszíni szemlén megállapítást nyert, hogy a beavatkozó a lakó- és melléképülete (amely garázsként funkcionál) felújításán túl építési engedély nélkül csak a terasz és a tároló vonatkozásában végzett építési munkát. A szabálytalannak minősült építési munka tekintetében intézkedés történt, a 2003. január 10-én kelt - és a felperesnek megküldött - XI-1097-2/2002. számú határozatban egyúttal rögzítették, hogy a beavatkozó az ingatlanon álló építményeken (lakó- és melléképület) 2002. év során csak felújítási munka történt, amely nem engedélyköteles.

A 2004. évben tett újabb panasz ugyanarra a melléképületre azaz garázsra vonatkozott, de olyan újabb körülmény nem merült fel, amely intézkedést igényelt volna. A hatóság előtt már ismert garázsépület felújítása tekintetében egy éven túl építésügyi intézkedés nem tehető az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 48.§ (8)

bekezdése alapján, a felperes által kért bontás elrendelésére indok hiányában nem kerülhet sor. A 2003. január 10-én az építésrendészeti ügyben hozott jogerős határozattal szemben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) 71.§ (2) bekezdés c) pontja alapján felügyeleti intézkedés nem tehető, ezért a 2004. május 27-én kelt XI-245-2/2004. számú határozatával az intézkedés iránti kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2005. február 25-én kelt 3-850/2/2004. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Ítélete indokolása szerint az alperes helytállóan állapította meg, hogy a felperesnek a 2004. évi panasa ugyanarra az építményre vonatkozott, amelyre vonatkozóan az építésügyi hatóság 2002. évben szemlét tartott, eljárást folytatott le. A beavatkozó a melléképületét (garázsát) 2001. évben újította fel, így a 2001. évben végzett építési munka tekintetében, amelyről a hatóság 2002. évben tudomást szerzett, a tudomásszerzéstől számított egy éven túl hatósági intézkedés nem tehető az Étv. 48.§ (8) bekezdése értelmében. A 2002. évben folyt eljárás eredményeként hozott határozat 2003. február 3-án jogerőre emelkedett. A felperes a határozatot, amely a melléképületet nem sorolta az engedély nélkül épített - vagy szabálytalanul felújított épületrészek közé - fellebbezéssel nem támadta. A jogerős határozat felügyeleti intézkedéssel nem változtatható meg az Áe. 71.§ (2) bekezdés c) pontja kizáró rendelkezése folytán.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Kérte egyúttal az eljárási illeték fizetése alóli mentesítését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, az Étv. 44., 48., 49.§-ainak közelebbről meg nem jelölt bekezdéseit, a 46/1997. (XII.29.) KTM rendelet (R.) 9., 10., 28-35.§-inak közelebbről meg nem jelölt bekezdéseit, az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (OTÉK) meg nem jelölt rendelkezését, az Áe. 71.§ (1) bekezdését. Iratellenesen állapította meg a bíróság, hogy az építésügyi hatóság 2001. évben az építkezésről tudomást szerzett. Iratellenes az a megállapítás is, hogy az építésügyi hatóság 2002. évben a garázsépítéssel kapcsolatban eljárást folytatott. Ez az eljárás csak a teraszra és a tárolóra vonatkozott, a garázsépítéssel a hatóság 2002. évben indult eljárásban nem foglalkozott, ezért a 2004. évben tett panasa kapcsán el kellett volna járnia és az intézkedésének a korábban hozott határozat nem lett volna akadálya.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg. A 2003. január 10-én kelt - és a felperes 2002. évben tett panasza folytán indult eljárásban hozott - XI-1097-2/2002. számú határozat indokolása tartalmazza, hogy a beavatkozó a lakóházát és a melléképületét (garázst) is felújította, ez azonban nem építési engedélyköteles tevékenység, ha valóban csak felújítás történik. A határozathozatal előtt a 2002. augusztus 15-én tartott helyszíni szemlén az építésügyi hatóság vizsgálta a melléképületen, azaz a garázs épületén végzett felújítási munkát, és jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a garázsépület felújításra került, a régi falak nyomai fellelhetőek, bővítés - építési engedélyköteles átalakítás - nem látható. A szemlén fényképfelvételek is készültek, amelyeken a garázs épülete is rögzítésre került. Az építésügyi hatóság ezen a szemlén tudomást szerzett a garázsépület felújításáról, e tárgyban - szabálytalanság hiányában - építésügyi hatósági intézkedést nem tett. A 2003. január 10-én kelt és a felperes által is kézhez vett határozat ellen fellebbezés benyújtásra nem került, a határozat 2003. február 3-án jogerőssé vált.

A felperes a perben csatolt közigazgatási iratok tanúsága szerint iratellenesen állította, hogy a garázs épületén végzett építési munkákról a hatóság a korábbi panasza kapcsán indult eljárásban nem szerzett tudomást. Az elsőfokú bíróság az ítélete ötödik oldala első bekezdésében tévesen rögzíti, hogy az építésügyi hatóság a garázs felújításáról 2001. évben tudomást szerzett, a tényleges tudomásszerzés időpontja helyesen 2002. augusztus 15. napja, azonban ez a téves időpont megjelölés nem érinti a perben hozott ítélet helytállóságát, mert a tudomásszerzéstől az Étv. 48.§ (8) bekezdésében foglalt egy éves intézkedési határidő már eltelt, így a 2004. évben tett panasz kapcsán építésügyi hatósági intézkedés nem lett volna tehető akkor sem, ha annak okai fennálltak volna.

A felperes az újabb panaszbejelentésében nem állított olyan új tényt vagy körülményt, amely újabb intézkedés megtételét igényelte volna. Az Étv. 48.§ (8) és (9) bekezdése folytán az ügyben építésügyi hatósági intézkedésnek a korábban vizsgált körülmények változatlanságára is tekintettel nincs indok, ezért a felperes

kérelmét jogszerűen utasították el és az elsőfokú bíróság a felperes alaptalan keresetét törvényesen utasította el a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján.

A felperesnek a felülvizsgálati kérelmében megjelölt egyéb jogsértései az Étv. 48.§ (8) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettség kizártsága folytán nem merültek fel, és nem is voltak vizsgálhatók.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesi beavatkozónak költsége nem, az alperesnek jogi képviselő hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

A felperes személyes költségmentesség iránti kérelmét az elsőfokú eljárás során elutasították, ezért engedélyezett költségmentesség hiányában a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni a felmerült eljárási illetéket mind a kereseti, mind a felülvizsgálati illeték vonatkozásában, ezért az illetékviselés alóli mentesítésre irányuló kérelme nem teljesíthető.

Budapest, 2008. október 1.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró

Dr. Márton